

Nr 160.

Av herr **Pehrsson** i Bramstorp, om ytterligare anslag till fördjupning av hamnen i Östratorp.

I enlighet med riksdagens förut fattade beslut utföres för närvarande ett antal fiskehamnsbyggnader. Kostnaden för dessa hamnar uppgår till avsevärt större belopp än man vid tiden för dess planerande beräknade och kunna därför än mindre än möjligen tidigare beräknats av fiskarna erlagda hamnavgifter inbringa det belopp, som erfordras för hamnens underhåll eller utgöra ränta för nedlagt kapital. Vidmakthållandet och utvidgandet av fiskerinäringen är allenast ur folkförsörjningssynpunkt ett stort statsintresse, och ser jag mig där finna förklaringen till, att staten på dessa hamnar nedlägger ett stort kapital. Ett annat intresse för staten, som alltmer tränger sig fram, är att se till, att sålunda nedlagda kapital även om möjligt bliva direkt räntebärande, varför det synes mig böra tagas i övervägande, huruvida det vore möjligt, att vissa av de hamnar, som äro under byggnad och framdeles komma att byggas, fördjupades något så att mindre handelsfartyg kunna, utan att göra intrång för fiskarna, anlöpa dessa hamnar för att av- och pålasta varor, varigenom staten tillfördes inkomst i form av hamnavgifter. Vad angår fiskehamnsbygget i Östratorp har ett allmänt intresse där gjort sig gällande att få hamnen fördjupad från 3 till 4 meter, och har vid hamnbygget tjänstgörande ingenjören, löjtnant Stenberg, uppgjort ritning och kostnadsförslag härpå. Enligt de gjorda beräkningarna skulle merkostnaden för hamnen, om nämnda arbete utfördes under nu pågående byggnad, uppgå till omkring 210,000 kronor.

Östratorp är ändpunkten för järnvägen Börringe—Östratorp. Vid denna järnväg äro belägna bland annat Jordberga sockerfabrik, två tegelbruk samt i närheten av hamnen ett större kalkbruk. Om man först räknar med den mängd stenkol, som årligen förbrukas av nämnda industrier och järnvägen, och som säkerligen komne att sjöledes ditforslas, ävensom

den mängd stenkol, som årligen förbrukas å den tätt bebyggda slätten, samt den mängd varor, som industrien och jordbruket däromkring komme att sjöledes bortföra, synes det mig giva vid handen, att hamnavgifter årligen skulle inflyta till rätt stort belopp. En vara, som till följd av högre frakter å järnvägar komme att sjöledes inforslas i avsevärda mängder, är granit, av vilken behovet å slätten gör sig allt mer gällande till väglagningsämne.

Kostnadsberäkningar och ritningar kunna tillhandahållas vederbörande utskott genom kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen som utför hamnbyggnaden.

På grund av vad jag sålunda anført hemställer jag,

att riksdagen måtte till fördjupning av under byggnad varande hamnen i Östratorp i enlighet med uppgjort förslag ställa till Kungl. Maj:ts förfogande ett belopp, utöver tidigare beviljat anslag, av 210,000 kronor.

Stockholm i januari 1920.

Axel Pehrsson,
Bramstorp.